७८अ० । "गिरिराट्पादचारीव" भाग० ६।१२।२५ ।
२हिमाचले च ।

गिरिराज पु० ६त० । हिमालये । यथा च तस्य नगराजत्वं तथा अचलराजशब्दे ८२ पृ०उक्तम् । "सोऽपि कार्पाटिकस्तस्य गिरिराजस्य भाषितम्" । "गिरिराजाङ्गजासखः" काशी० । "गिरिराजराजसुतान्वितवामतनुम्" शिवस्तवः ।

गिरिवासिन् त्रि० गिरिं वासयति सुरभीकरोति वासि-णिनि, गिरौ वसति वस-णिनि वा । हस्तिकन्दे वले राजनि० ।

गिरिव्रज न० गिरीणां पञ्चानां व्रजो यत्र । मगधदेशान्तर्गते जरासन्धपुरे "सोऽभिजनोऽस्य अण् । गिरिव्रज तद्देशवासिनि त्रि० बहुषु तस्य लुक् ।"गिरिव्रजाः मगधमुण्डमिथिलाश्च" इ०स०१०अ० ।
गिरिव्रजवर्णनं भा०स०२१अ० । यथा,

"एष पार्थ ! महान् भाति पशुमाञ्चित्यमम्बुमान् ।
निरामयः सुवेश्माढ्यो निवेशो मागधः शुभः । वैहारो १ विपुलः शैलो वराहः २ वृषभ ३ स्तथा । तथा ऋषिगिरिश्चैतात ! शुभश्चैत्यक५पञ्चमाः । एते पञ्च महाशृङ्गाः पर्वताः शीतलद्रुमाः । रक्षन्तीवाभिसंहत्य संहतोङ्गा गिरिव्रजम्" इत्युपक्रमे ।

"अङ्गवङ्गादयश्चैव राजानः सुमहाबलाः ।
गौतमाश्रममभ्येत्य रमन्ते स्म पुराऽर्जुन ! । वनराजीस्तु पश्चेमाः पिप्पलानां मनोरमाः । लोध्राणाञ्च शुभाः पार्थ ! गौतमौकःसमीपजाः । अर्बुदः शक्रवापी च पन्नगौ शत्रुतापनौ । स्वस्तिकस्तालवर्णश्च मणिनागस्य चोत्तमः । अपरिहार्यां मेघाना मागधा मनुना कृताः । कौशिको मणिमांश्चैव चक्राते चाप्यनुग्रहम् । एवं प्राप्य पुरं रम्य दुराधर्षं समन्ततः । अर्थसिद्धिं त्वनुपमां जरासन्धोऽभिमन्यते" ।

गिरिश पु० गिरौ शेते शी-बा० लोकेऽपि ड, गिरिरस्यास्ति मा० श वा ।१शिवे अमरः ।"गिरिशमुपचचार प्रत्यहं वा सुकेशी"कुमा० । "गिरिशरमणी कालि ! सततम्" कालास्तवः ।"शिवेन वचसा त्वा गिरिशाच्छा वदामसि" यजु० १६।४ ।

गिरिशन्त पु० महादेवे । "गिरिशन्ताभिचाकशीहि" यजु० १६।२ । "गिरौ कैलासे स्थितः शं सुखं प्राणिनां तनोति विस्तारयति, गिरि वाचि स्थितः शं तनोतीति वा गिरौ-मेघे स्थितो वृष्टिद्वारेण शं तनोतीति वा वेददी० । सर्वत्र तन-बा० ड । गिरि वाचीति पक्षे अलुक्स० ।

गिरिशय पु० गिरौ कैलासे शेते शी-अच् । महादेवे । "नमो गिरिशयाय च गिरिष्ठाय च" यजु० १६।९ ।

गिरिशाल पु० गिरिं शलति आश्रयत्वेन गच्छति शल-गतौ अण् उप० स० । सुश्रुतोक्ते प्रतुदे पक्षिभेदे । कपोतपारावतेत्युपक्रमे गिरिशालङ्कानदूपकेत्यादवः प्रतुदाः" सुश्रुतः ।

गिरिशालिनी स्त्री गिरिं वालमूषिकाकर्षं शलते श्लाघते स्वपत्रेण शल-श्लाघायां णिनि ङीप् । गिरिकर्णिकायामपराजितायाम् "पारिभद्रं पाटला च बकुलं गिरिशालिनी" वामनपु० । तत्तुल्यपत्रत्वेन गिरेः श्लाघनात् तस्यास्तथात्वम् ।

गिरिशृङ्ग पु० गिरेः शृङ्गमाकारेणास्त्यस्य अच् । १गणेशे शब्दरत्ना० शुण्डादण्डस्योत्तलने गिरिशृङ्गाकारत्वात् तस्य तथात्वम् । ६त०।२ पर्वतशिखरे न० ।

गिरिषद् पु० गिरौ सीदति सद-क्विप् षत्वम् । महादेवे ।

गिरिष्ठा स्त्री गिरौ तिष्ठति स्था क्विप् अम्ब० षत्वम् । १महादेवे २पर्वतस्थायिमात्रे त्रि० । "मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः"ऋ०१।१४४।२ । "गिरिष्ठा गिरिस्थायी" निरु० ।

गिरिसर्प पु० नित्यः ७त० । दर्वीकरसर्पभेदे सुश्रुतः । अहिशब्दे ५८१ पृ० विवृतिः ।

गिरिसार पु० ६त० । १लौहे २रङ्गे धातुभेदे च "द्रोणाय प्रेषयामास गिरिसारमयीं बली" भा० भी० ५३अ० गिरिषु सारः चन्दनादिसुरभिद्रव्यवत्त्वात् श्रेष्ठः । ३ मलयपर्वते मेदिनिः ।

गिरिसुत पु० ६त० । १मैनाकपर्वते २पार्वत्याम् स्त्री । "अवतु वो गिरिसुता शशिभृतः प्रियतमा" उद्भटः । "शम्भोः शिरसीन्दुकला वृषध्वजोऽस्मि च तृतीयमप्यूर्ध्वम् । शूलं धनुः पिनाकं वामार्धे वा गिरिसुतार्धम्" इ०स० ५८ अ० ।

गिरिस्रवा स्त्री गिरेः स्रवति स्रु-अच् ५त० । पर्वतनद्यां "गिरिस्रवाभि ! सर्वाभिः पृष्ठतोऽनुगता शुभा" भा० आनु०१४अ० ।

गिरिह्वा स्त्री गिरिं वालमूषिकाकर्षं ह्वयति सर्वते तदाकारेण ह्वे-क । गिरिकर्णिकायाम् अपराजितायाम् तत्कर्णतुल्यपत्रत्वात्तस्यास्तथात्वम् । "श्वेता गिरिह्वा किणिही सिता च" सुश्रु० । आ+ह्वे-क । गिर्याह्वा·